

Med Jesus i familien-

Ekteskap, skilsmisse, samboerskap, sex før ekteskapet

Tale på Genmix, 31.10.10 av Oddvar Søvik

Det er et meget aktuelt, men stort og vanskelig tema som er satt opp for denne kvelden. Hva sier Bibelen om ekteskap og samliv? Det er så mange oppfatninger ute og går. I dag sies det ofte: "Vel, du har din oppfatning, jeg har min". Men dermed må vi ikke trekke den konklusjonen at det er umulig å si hva som er rett eller galt. Men å belyse alle sider ved dette spørsmålet på en halvtime, er umulig. Det må bare bli noen prinsipielle linjer.

Utgangspunktet for meg er at jeg tror Bibelen er Guds ord og dermed den autoritative norm for lære og liv. Jeg tror at Jesus og apostlene underviste med autoritet fra Gud og at disse ordene gjelder også for oss i dag.

La oss først lese teksten fra Bergprekenen som er utgangspunktet for vårt tema:

Matt 5,27-32

Jeg vil først si litt om hva som er Guds opprinnelige vilje med ekteskapet mellom mann og kvinne. På den bakgrunnen vil jeg så si litt om skilsmisse og gjengifte, samboerskap og sex før ekteskapet. Når det gjelder homofile partnerskap og kjønnsnøytrale ekteskap må vi la de temaene ligge. Det vil føre altfor langt og er heller ikke tema i denne teksten

1. Hva er Guds vilje med ekteskapet?

a. En total forening mellom én mann og én kvinne

Det er Gud som har skapt mann og kvinne og innstiftet ekteskapet, det er ikke et menneskelig påfunn. Det grunnleggende utsagnet om ekteskapet, finnes allerede i Bibelens andre kapittel: *1Mos 2,24 Derfor skal mannen forlate sin far og sin mor og holde seg til sin hustru, og de to skal være ett.*

Dette er en tidløs *skaperordning*, som Jesus *bekrefter* i Matt 19,6 ved å gjenta dette ordet, og ved å understreke at det er Gud som har sammenføydd mann og kvinne. Selv om det finnes eksempler på flerkoneri i Det gamle testamentet, så er det budet om én mann og én kvinne som Jesus *bekrefter*, og som vi må forstå som Bibelens *blivende* vilje for oss. Med tanke på å være trofaste mot hverandre, å sette hverandre høyest, å unngå sjalusi osv., så forstår jeg godt hvorfor det bare bør være én mann og én kvinne.

b. En offentlig handling

Vi leste: *Derfor skal mannen forlate sin far og sin mor og holde seg til sin hustru.* Det er her ikke tale om å gå på hybelbesøk, men å forlate *for godt* for å starte en ny familie.

I GT var det først en forlovelsestid som ble offentlig kunngjort. Forlovelsen var juridisk bindende. Selve ekteskapet ble kunngjort ved at mannen forlot sine foreldre - en ytre offentlig handling - og begynte å leve sammen med sin hustru seksuelt.

Nå finnes det ingen forskrift for *hvordan* ekteskapet skal inngås i Bibelen, men i en av de apokryfe bøkene, som ikke ble tatt med i vår bibel, kan vi lese følgende, i Tobits bok 7,12:

Så kalte Raguel til seg sin datter Sara – ga henne til Tobias og sa: Ta henne til kone slik det er bestemt i loven. – Han ropte på sin kone og ba henne hente noe å skrive på, så han kunne sette opp ekteskapskontrakten hvor det fremgikk at han ga Sara til Tobias som kone, slik det er foreskrevet i Moseloven. Deretter begynte de å spise og drikke.- Og når vi leser videre i Tobits bok kap 8, så ser vi at de festet i 14 dager!

Ekteskapsinngåelsen var altså ikke en *privatsak*. Et ekteskap gjelder mer enn bare de to. Også familiene på begge sider er involvert. De utgjør også en viktig del av *samfunnet*.

c. Livslangt fellesskap der seksuallivet forener de to

Verbet "å holde seg til" på hebraisk betyr egentlig "å være limt sammen med". Den livslange forbindelsen bekreftes av Jesus i Matt 19,6: *Så er de ikke lenger to; deres liv er ett. Det som altså Gud har sammenføyd, skal mennesker ikke skille."*

I uttrykket: *De skal være ett kjød*, som det egentlig står, ligger den seksuelle forening som den *indre* bekreftelse på den *ytre* offentlige handling. Samleiet er mye mer enn en fysisk tilfredsstillelse av en drift, det er den dypeste forening både sjelelig og åndelig. Det er med og konstituerer ekteskapet, derfor er det så alvorlig, det bryter opp denne forbindelsen.

Det er altså Gud som har funnet på sex mellom mann og kvinne, og det er noe av det vakreste Gud har skapt, som vi ikke skal skamme oss over eller skitne til. I ekteskapet er det seksuelle samliv ment å være en kilde til stadig berikelse og fornyelse. Det er godt at Høysangen finnes i Bibelen. Den er en nydelig skildring av den sensuelle kjærligheten mellom brud og brudgom.

Utenfor ekteskapets trygge ramme kan seksuell utfoldelse føre til store tragedier. Det er som med ild i peisen. Den varmer godt på sitt rette sted, men utenfor peisen kan ilden gjøre stor skade.

d. Å være til hjelp for hverandre

1Mos 2,18 Da sa Herren Gud: "Det er ikke godt for mannen å være alene. Jeg vil gi ham en hjelper som er hans like." – Ordet "hjelper" betyr egentlig "redningsmann", ikke hushjelp. Kvinnen skulle redde mannen ut av ensomheten. – Dere har vel hørt hva Gud sa da han hadde skapt mannen? "Jeg kan da gjøre det bedre enn dette". Så skapte han kvinnen.....

Nå er det ikke noe mindreverdige i å være en hjelper. Snarere kunne vi si at den som trenger hjelp er mindre enn den som hjelper. Men det er ikke poenget her.

Samme ord for "hjelper" brukes forresten ofte om Gud. F.eks:

*2 Sam 22,3 min Gud, mitt fjell som jeg tar min tilflukt til. Han er mitt skjold, mitt frelseshorn og mitt vern, min tilflukt, min **hjelper** som frir meg fra vold.*

Sal 54,6 Men se, Gud er min hjelper, det er Herren som holder meg oppe.

Merk at Gud sier at mannen får en hjelper *som er hans like*. Det hebraiske ordet *kenegdo* betyr ordrett "som svarende til ham". Og så skaper Gud kvinnen ved å ta et sidebein av mannen. Dette er et uttrykk for likestilling og sidestilt hjelp. Kvinnen skal ikke *betjene* mannen, nei, hun skal *tjene* sammen med ham, side ved side.

En av middelalderens teologer, Petrus Lombardus, sa det slik: "Kvinnen ble ikke tatt fra mannens hode for at hun skulle herske over ham, heller ikke fra føttene for at hun skulle være ham underdanig, men fra hans side for å være likestilt med ham."

Det er ikke mulig å lese noen rangordning ut av disse tekstene. Å si at kvinnen skal underordne seg mannen fordi hun er tatt av ham, er like meningsløst som å si at mannen må underordne seg molden, fordi han er dannet av den.

e. Ekteskapets frukt er å få barn.

1Mos 1,28 Gud velsignet dem og sa til dem: "Vær fruktbare og bli mange, fyll jorden og legg den under dere! Ekteskapets frukt er barn, og ekteskapet er den tryggeste ramme for et barn å få vokse opp i. Og vi ser tydelig hvor klokt og ideelt det er at de som kan lage barn, kommer sammen og lager en forpliktende og trygg ramme, der et barn kan vokse opp i trygge omgivelser, og få både en mannlig og en kvinnelig rollemodell. Dette er viktig for barnets videre kjønnsidentitet.

Jeg tror ikke vi aner rekkevidden av hvilke problemer den kjønnsnøytrale ekteskapsloven og kunstig befruktning vil føre til for den oppvoksende slekt. Å tukle med Guds skaperordninger får alltid negative følger!

2. Skilsmisse og gjengifte

Vi lever i en tid der stadig flere ekteskap går i oppløsning, dessverre også blant kristne. Det er en vond og smertefull prosess å gå fra hverandre. En skilsmisse verken er eller skal være en lettvinnt løsning. Men noen ganger synes et brudd å være det minste av to onder, selv om et brudd alltid fører smerte med seg for alle involverte parter, ikke minst for barna.

Mange av dem som er skilt, finner seg gjerne en ny livsledsager. Hvordan skal vi forholde oss til dem? Vi vil være en forsamling preget av kjærlighet og varme. Vi vil at sårede mennesker skal finne et hjem der de kan bli møtt omsorg og respekt. Samtidig vil vi stå fast på Guds ord.

Hva betydde Jesus og Paulus sine ord om ekteskapet i datidens situasjon og hvordan skal vi anvende dem i dag?

1. Jesu ord

Her i teksten vår ser vi at Jesus tillater skilsmisse p.g.a. utroskap. Men innebærer det også rett til gjengifte? For å belyse dette spørsmålet må vi se litt nærmere på parallellstedet i *Matt 19,3 – 9: Noen fariseere kom for å sette ham på prøve, og de spurte: "Har en mann lov til å skille seg fra sin hustru av en **hvilken som helst grunn**?" 4 Han svarte: "Har dere ikke lest at Skaperen fra begynnelsen av skapte dem til mann og kvinne 5 og sa: Derfor skal mannen forlate sin far og sin mor og holde seg til sin hustru, og de to skal være ett. 6 Så er de ikke lenger to; deres liv er ett. Det som altså Gud har sammenføyd, skal mennesker ikke skille." 7 De spurte ham: "Hvorfor har da Moses bestemt at mannen skal gi hustruen skilsmissebrev, og så kan han skille seg fra henne?" 8 Han svarte: "Fordi dere har så harde hjerter, gav Moses dere lov å skilles fra hustruen. Men fra begynnelsen av var det ikke slik. 9 Jeg sier dere: Den som skiller seg fra sin hustru av **noen annen grunn enn hor**, og gifter seg med en annen, han begår ekteskapsbrudd."*

På Jesu tid var det en heftig debattert om hvordan man skulle tolke 5 MOS 24,1:

Når en mann har tatt en kvinne til ekte, og han ikke bryr seg om henne lenger, fordi han har funnet noe ved henne **som byr ham imot**, kan han skrive et skilsmissebrev og gi henne og så sende henne bort fra sitt hus.

Hva omfattet uttrykket **som byr ham imot**? Det var en retning, representert ved den skriftlærde Hillel, som mente at det betydde at en mann kunne skille seg fra sin kone av en *hvilken som helst grunn* – f.eks var det grunn nok til skilsmisse at hun svidde maten! En annen, strengere retning, representert ved den skriftlærde Shammai, mente at mannen *bare* kunne skille seg hvis kona hadde vært utro, altså *for hors skyld*.

Hva mente så Jesus? Han svarer ikke direkte på spørsmålet, men henviser til hva som er Guds *oppriinnelige* vilje med ekteskapet, og referer da til ordene i 1 Mos 2,21. Han understreker at ekteskapet er ment som en livslang forbindelse. Han *avviser* så at man kan skille seg av en hvilken som helst grunn, men han forbyr ikke enhver skilsmisse.

Legg merke til at han heller ikke *påbyr* skilsmisse ved utroskap, men *tillater* det – det er noen som klarer å tilgi og gå videre også der ektefellen har vært utro.

Nå vil noen av dere vite at i parallellteksten i Markusevangeliet, forekommer ikke uttrykkene "av hvilken som helst grunn" og "noen annen grunn enn hor". Mark 10,11-12. Lukas har heller ikke med klausulen om hor, se Luk 16,18.

Grunnen til det er vel at debatten *ikke* dreiet seg om hvorvidt skilsmisse var tillatt, det var det, men om det var tillatt *av hvilken som helst grunn*. Jesus svarer nei, men han er åpen for at det kan *tillates* i tilfelle utroskap.

Er det da også tillatt for den part som har vært tro å gifte seg på nytt? De fleste tolkere mener at Jesu ord innbefatter både tillatelse til skilsmisse og gjengifte når hor har oppløst ekteskapet.

2. Paulus' råd.

Paulus er, som Jesus, mer opptatt av å *bevare* ekteskapet enn å gå inn på grunner for skilsmisse. Han er helt på linje med Jesu ord i evangeliene når han i 1 Kor 7, 10 sier: *Til dem som er gift, har jeg dette bud, ikke fra meg selv, men fra Herren: En kvinne skal ikke skille seg fra sin mann.* Det er Guds vilje med ekteskapet.

Men også Paulus nevner ett unntak, nemlig når en ikke-kristen ektefelle vil skilles fra sin kristne ektefelle. Han sier i 1 Kor 7,15: *Men hvis den ikke-troende part vil skilles, så la ham gjøre det. I slike tilfelle er ikke en kristen mann eller kvinne bundet. Gud har kalt oss til fred..* –

Hva ligger i dette uttrykket at en kristen "*ikke er bundet*" i et slikt tilfelle? Det kan bety at den kristne ikke er bundet til å redde ekteskapet for enhver pris. Hvis valget står mellom å holde fast ved Kristus eller holde fast på ektefellen, må den kristne velge Kristus.

Men en leser på den tiden ville umiddelbart ha forstått dette uttrykket som at den kristne da var løst fra sitt ekteskap, slik at han/hun kunne gifte seg på nytt. Uttrykket "*ikke lenger bundet*" var en juridisk term som forekom i datidens skilsmissebrev og som da ga rom for gjengifte. Paulus gir da heller ikke noe påbud om at vedkommende skal leve ugift når det er den ikke kristne som har skilt seg.

Er det en gyldig grunn til skilsmisse, er det også tillatt med gjengifte. Dette sier Paulus helt klart i 1 Kor 7,28 som dessverre ikke er korrekt oversatt i vår norske

Bibel. Der står det: *1 Kor 7,27-28 Er du bundet til en kvinne, så prøv ikke å bli fri. Er du ikke bundet, så finn deg ingen kone. 28 Om du likevel gifter deg, gjør du ingen synd,*

Men ordrett står det: *1 Kor 7,27-28 Er du bundet til en kvinne, så prøv ikke å bli løst. Er du blitt løst, så finn deg ingen kone. 28 Om du likevel gifter deg, gjør du ingen synd, -*

Den svenske oversettelsen, som kom i 2000, gjengir korrekt: *1 Kor 7,27-28 Är du bunden vid en kvinna, sök då inte att bli löst. Har du blivit löst från en kvinna, sök då inte att finna någon annan. 28 Men om du gifter dig är det ingen synd.*

Å bli løst fra en kvinne betyr å bli skilt fra henne. Grunnen til at Paulus da ikke anbefalte gjengifte, var at han mente tiden var kort før Jesu gjenkomst, og det var en trengselstid. Likevel er det ikke synd å gifte seg, hvis man er blitt løst på lovlig vis.

Både Jesus og Paulus åpner altså opp for skilsmisse og de nevner et par eksempler konkret. Kan det også tenkes andre skilsmissegrunner? Jesus medgir at Moses tillot skilsmisse "*fordi dere har så harde hjerter*". Matt 19,8. Fremdeles er det harde hjerter blant menneskene, også blant kristne, og i en syndig verden må vi noen ganger velge det minste av to onder. Det kan for eksempel være forsømmelse av ektefellen og svik mot det løftet man ga om "å elske og ære". Til slutt går det på helsa løs å leve sammen. Det kan også være psykisk og fysisk mishandling. I ekteskap med overgrep mot kone og barn, eller i ekteskap der den ene er psykopat, vil også skilsmisse være det minste av to onder.

Livet i verden, under syndens realitet og herredømme, må derfor reguleres, ellers vil skadene bli enda større. Derfor må vi akseptere at skilsmisse og gjengifte finner sted i *samfunnet*.

Men kan vi akseptere det i *kirken*? For det første må vi frimodig forkynne Guds gode vilje med det livslange ekteskapet og holde fram at Gud har makt til å forvandle de harde hjerter slik at oppgjør, tilgivelse og ny start er mulig. Vi lever i den nye pakts tid der Den hellige Ånd kan forandre harde steinhjerter til myke kjøtt hjerter, for å bruke Esekjels ord: *Esek 36,26 Jeg vil gi dere et nytt hjerte og la dere få en ny ånd inne i dere. Jeg vil ta steinhjertet ut av kroppen deres og gi dere et kjøtt hjerte isteden.* Så må vi også oppmuntre dem som sliter til å søke hjelp i tide. Mange ekteskap kunne vært reddet om man tok tak i problemene på et tidligere tidspunkt.

Gud har gitt oss sine bud for at de skal holdes. Likevel må man utvise ansvarlig skjønn og rimelighet i all lovanvendelse. Menneskelivet kan bli så komplisert at hvis man holder fast på *ordlyden*, kan det som er rett *prinsipielt* sett, føre til urett i *praksis*. Gud vil det som er best for menneskene. Med en viss rett kan vi omformulere Jesu ord i Mark 2,27 om sabbaten og si: Ekteskapet ble til for menneskets skyld, ikke mennesket for ekteskapets skyld.

Generelt må vi også si at *nestekjærlighetsbudet* har forkjørsrett i alle livets situasjoner. Alle etiske bud i NT er konkretiseringer av dette ene budet. Likevel forekommer det både i NT og i menighetens liv, at konkrete guddommelige bud i gitte situasjoner kommer i strid med det store budet. Som eksempel kan nevnes *sabbatsbudet*. Flere ganger lot Jesus sabbatsbudet vike for det som var viktigere: Barmhjertighet og nestekjærlighet. Han gjør det selv og han henviser til eksempler fra GT der Guds konkrete bud ble brutt for å gjøre det som var best for mennesket. For eksempel da David og de som var med ham, ble sultne og gikk inn i Guds hus og

spiste skuebrødene, som verken han eller folkene hans hadde lov til å spise, men bare prestene. se Matt 12,1ff, Mark 2,25ff. Vi aksepterer også som riktig at folk løy under krigen for å redde sine kamerater.

Dessverre er det noen som burde ha jobbet mer med ekteskapet før de skilte seg, og kanskje angrer de siden. Hva så? Kan de gifte seg med hverandre på nytt? Er man skilt og gift på ny, skal man ikke bryte opp enda et ekteskap og gå tilbake til sin forrige ektefelle. Men har man ikke funnet noen annen, må det jo være bra med en gjenforening!

Når det ikke er noen vei tilbake til det forrige ekteskapet og når man har gjort opp sin synd med Gud og mennesker, vil det være situasjoner der gjengifte kan bli aktuelt. Her vil det være mange ulike situasjoner, og der er umulig å sette opp en liste over hva som er tillatte skilsmissegrunner. Her må hvert enkelt tilfelle vurderes.

3. Samboerskap

Både samboerskap og homoseksualitet var straffbart i Norge frem til 1972. Antallet samboerpar i Norge anslås til ca 300.000, men det til sammenligning er registrert ca 900.000 ektepar. Samboerskap er mer ustabil enn ekteskap. Hvert tredje ekteskap oppløses på landsplan, i byene ca halvparten. Men ca 70% av samboerforholdene ender med samlivsbrudd. Årlig går ca. 30 000 samboerpar fra hverandre. Oftest er det barna som betaler den høyeste prisen for disse tragediene. Omtrent 40% av de barna som nå vokser opp, vil oppleve foreldrebrudd innen de er 16 år hvis utviklingen fortsetter som nå. Denne situasjonen skaper utrygge barn med adferdsvansker og psykiske problemer.

Å bare flytte sammen for å ha en prøveperiode før man gifter seg, er nå blitt så vanlig at over 90% av de som inngår ekteskap har bodd sammen før de vier seg. Men en slik prøveperiode kan lett bli å gå inn i et forhold med bakdøra på gløtt. Jeg snakket for en tid siden med en dame som hadde tre samboerforhold bak seg. Hun var fortvilt. Å bare stikke ut bakdøra når problemene møter en, er til stor skade både for en selv og andre.

Bibelen omtaler ikke samboerskap. Men ut fra Bibelens tale om ekteskapet som en livslang forbindelse og at det skal være en juridisk, offentlig inngåelse av ekteskapet før man begynner det seksuelle samliv, må det sies at samboerskap er i strid med Bibelen. Derfor vil ikke samboerpar som kaller seg kristne få noe lederverv i Normisjon. I Normisjons verdidokumentet for frivillige medarbeidere heter det: *Samboerskap og utenomekteskapelig samliv er i strid med Guds ord og ikke forenlig med frivillig tjeneste i Normisjon.* Samboerskap er etter sin hensikt en *privatisert* samlivsform. I lengden vil det også svekke samfunnets fundament.

Vi ser nå at staten derfor ønsker stabile ordninger, og det er viktig på grunn av ansvarsfordeling med barna og på grunn av spørsmål om eiendom og arv. Siden samliv uten giftermål har blitt så vanlig, har det foregått et nødvendig reguleringsarbeid fra de lovgivende myndigheters side. Mennesker i varige samboerforhold blir i dag oppfordret til å skrive *samboerkontrakt*. Det generelle inntrykk er at samfunnet legger til rette for at kontraktfestet samboerskap skal være likeverdig med borgerlig inngått ekteskap. Ved å inngå en samboerkontrakt med testament kan partene velge å avtale de samme rettigheter og plikter som vil gjelde ved formelt inngått ekteskap.

Der samboerskapet er kontraktmessig sikret, er det relevant å spørre om ikke dette er *likeverdig* med et borgerlig inngått ekteskap, juridisk sett. Det er jo nesten bare ringen som skiller det. Vi bør dermed også vurdere oppløsningen av slike ekteskapsliknende forhold på linje med en skilsmisse. Men fra kristen side ønsker vi jo selvsagt også løftet om livsvarig troskap må være med, og det er det ikke i slike tilfeller.

4. Sex før ekteskapet

Ut fra det jeg har sagt om ekteskapet, så gir det vel seg selv at det seksuelle samlivet hører ekteskapet til. Det gjelder sex både før og utenom ekteskapet. Det er dette bibelen kaller for hor. Paulus ord i 1 Tess 4,3-5 bør er aktuelle her: *For dette er Guds vilje - deres helliggjørelse: Dere skal holde dere borte fra hor; 4 enhver skal vite å vinne seg sin egen hustru i hellighet og ære, 5 ikke i sanselig begjær som hedningene; de kjenner jo ikke Gud.*

Å hevde dette i dag, blir av mange sett på som et umulig krav, ja, direkte latterliggjort. Gjennom blader og bøker, TV og filmer, fremstilles det som om det å ha sex er like naturlig som å spise. Det er et behov som må fylles. Men da har man redusert sex kun til tilfredsstillelse av en drift. Men sex er som sagt så mye, mye mer.

Det var nok enda verre å hevde avholdenhet før og trofasthet i ekteskapet da Paulus skrev dette. Umorealen i Romerriket var verre enn i vår tid. Her var forfallet tragisk. Familielivet var brutt fullstendig sammen.

Seneca skriver at kvinner giftet seg for å bli skilt, og skilte seg for å bli gift.

Hieronymus hevdet at det var sant at en kvinne var gift med sin 23. ektemann, og hun selv var hans 21. hustru! Trofasthet var det sjelden man opplevde.

Men med kristendommen kom en moralsk revolusjon. En av kristendommens kritikere skrev: "De kristne har alt felles, så nær som deres koner. Hos oss er det akkurat motsatt".

Jeg tror at Gud som har skapt oss, han vet også å lage den beste bruksanvisning. Mange tragedier kunne vært unngått om vi fulgte den.

Som jeg sa på sist Bibel og Lovsang. Ut fra Guds ord har vi både rett til og ansvar for å si fra om hva som er rett og galt, men ingen av oss har rett til å fordømme den som har falt. Ingen av oss har rett til å kaste stein, for ingen av oss er syndfrie, heller ikke på dette området. For Jesus innskjerper det sjette budet til ikke bare å gjelde hor i *handling*, men også hor i *tankelivet*. *Matt 5,28 Men jeg sier dere: Den som ser på en kvinne med begjær etter henne, har allerede begått ekteskapsbrudd med henne i sitt hjerte.* Jesus snakker ikke her om den naturlige, normale tiltrekning til det motsatte kjønn. Han snakker om det bevisste begjæret i tankene med den hensikt å ligge med henne.

Dette syndige begjæret vekkes ofte av det våre øyne ser på. I dag er porno på internett blitt så lett tilgjengelig. Men denne fristelsen er en fryktelig fare som kan ødelegge både en selv og ekteskapet. Jesus ser så alvorlig på øyets fristelse at han sier: *Matt 5,29 Om ditt høyre øye lokker deg til synd, så riv det ut og kast det fra deg! Det er bedre for deg å miste ett av dine lemmer, enn at hele ditt legeme kastes i helvete.*

Nå tror jeg ikke Jesus mente dette helt bokstavelig og det ville ikke hjelpe noe særlig så lenge man hadde *venstre* øye i behold. Men det han sier er: Bryt forbindelsen med det som frister deg! M.a.o: Kan du ikke holde deg borte fra pornosidene på

internett, så riv ut kabelen, si opp abonnementet. Du klarer deg med internett på jobben.

Men også her gjelder nåden. Det er tilgivelse for synd også på dette området. Men noen ganger må man leve med følgene av synden som noen ganger kan være smertefulle.

Avslutning

Til slutt: Dagens tema var: "Med Jesus i *familien*." Det har jeg sagt svært lite om. Jeg håper jeg ved en annen anledning kan få gi dere 10 kjennetegn på en god, kristen familie. Men la meg bare oppfordre dere nå som kristne ektepar: Ta Jesus med i alle relasjoner. Hvis dere ikke *ber* sammen, begynn med det. Be om morgenen sammen med barna, be om kvelden dere to. "Those who pray together, stay together." Den hellige Ånd er så vár. Har det kommet en knute på tråden, vil dere fort merke at det ikke er godt å be sammen. Da må man først gjøre opp, be om tilgivelse. Dermed får kjærligheten nytt spillerom.

La også barna få se at dere ber, og be sammen med dem. Undersøkelser som er gjort viser at der barn opplever at foreldrene lever ut sitt kristenliv i hverdagen, der blir ca. 80 % av dem kristne i voksen alder.

Dessuten den største gave dere kan gi til barna deres, er at dere er glade i hverandre og lever sammen livet ut!